

■ ಗೋಪಾಲಗೌಡ ಕಲ್ಪಮಂಜಲಿ

ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ತಾರಾನಾಥ ಬಹಳವೇ ಗಲಿಬಿಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೆ ತಾನೆಷ್ಟು ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯ ಅವನ ತಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಈ ದುಡುಕಿನ ನಡೆ ಯಾವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ದಿಗಿಲು ಮೈಮನ ಎರಡನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬೈಕನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮನೆಯ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಒಳ ಬಂದವನೆ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸವಿತಾಗೆ ಬೈ...ಬೈ ಹೇಳುವಾಗಿದ್ದ ಗೆಲುವು ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ತಾಯಿಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮುಂಜಾನೆಯ ರೈಲಿಗೆ ಬಿಡಲು ಹೋದವನು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದೆ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಬಡ್ಡಿ ಸಹಿತ ವರ್ಗಾವಣೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಫಿ ಹೀರಿ ಬಂದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೈಕನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ತಾನು ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಿತಿ ಮೀರಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಆಫೀಸಿನ ನೆನಪಾಗಿ ಗಡಿಯಾರದತ್ತ ನೋಡಿಕೊಂಡಾಗ ಹೊರಡಲು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದಿತು. ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಕೂರುವ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಭಾಳಿಸುವುದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ತಲೆಹೊಕ್ಕು ಈ ದಿನ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಬಿಡುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಆಯಸ್ಸು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳು ಮಾತ್ರವಷ್ಟೆ. ಯೋಚನೆಗಳ ಸರಪಳಿ ಮತ್ತೆ ಸುತ್ತ ತೊಡಗಿತು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನೆಷ್ಟು ನೆರವಾದದ್ದಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ಅವಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವುಕಳಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವಳು ಈಗ ತನ್ನನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ತರುತ್ತಾಳೆಯೇ? ನೋವು ನುಂಗಿಕೊಂಡಾದರೂ ಮೌನ ವಹಿಸಿಯಾಳೇ ಹೊರತು ಸಾವಿತ್ರಿ ದುಡುಕಲಾರಳು. ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಯೋಚನೆಯ ಧಾಟಿ ಹಿತವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗತೊಡಗಿದಾಗ ತಾರಾನಾಥನಿಗೆ ಕೊಂಚ ಸಮಾಧಾನ ಮೂಡಿದಂತಾಗಿ ಏನಾದರಾಗಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದ.

ಆಗಲೇ ಅಧೀಕ್ಷಕರ ಆಗಮನವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಗುಮುಖದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೊಂದು ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದು, ಹಾಜರಾತಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಕೀಲಿಸಿತು. ಅವಳು ಚೋಟಾ ಸಹಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಜಾಗ ಇನ್ನೂ ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯತ್ತ ನಡೆದ. ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನ ಎದೆ ಬಡಿತ ಸ್ಥಿಮಿತ ತಪ್ಪಿದ್ದಿತು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಕಚೇರಿಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕೊಠಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಗೆ ಅರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ದಿನ ತನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆ ಕುರ್ಚಿ ಖಾಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಒಡತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೋದಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತು. ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತುಷ್ಟು ಜಟಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾದದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಿಡಲೇ ಎಂದುಕೊಂಡು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೆವೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಾವಿತ್ರಿ ಈ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಗಂಡ ರಾಜಶೇಖರ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಈ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ತಾರಾನಾಥನಿಗೇನೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಯೋಜನೆಗೊಂಡಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರು ಬದುರು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುದ್ದೆಯ ಅಂತರವಿದ್ದರೂ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಗಳಸ್ಯ ಕಂಠಸ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಮೋಹನ ಕೂಡ ಇವರ ಜತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕ್ಷಮತೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಏರುಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟದ ದಿನಗಳು ಹೊಂಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವು. ಕುಡಿಯುವ ಚಟವಿದ್ದ ಮೋಹನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಾಜಶೇಖರನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೆ ರಾಜಶೇಖರ ಪ್ರತಿದಿನ ಕುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದ. ತಡವಾಗಿ ಬರುವುದರ ಜತೆಗೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡುವುದೂ ಕಿರುಚಾಡುವುದೂ

ಕಥೆಸಂಭಾಷಣೆ

